

3.4 Η θρησκευτική μουσική στον Ρομαντισμό

Όσον αφορά την θρησκευτική μουσική στην ρομαντική εποχή, συναντάμε κυρίως την Λειτουργία - Requiem και το Ορατόριο.

3.4.1 Λειτουργία - Requiem

Παρά το θρησκευτικό τους περιεχόμενο, συχνά δεν προορίζονταν αλλά ούτε και θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τις λειτουργικές ανάγκες της καθολικής εκκλησίας. Έτσι, παρόλο που αρχικός σκοπός της θρησκευτικής μουσικής είναι η εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών της εκάστοτε εκκλησίας, με την εξέλιξη της μουσικής παύει να υφίσταται αυτή η λειτουργικότητα και η θρησκευτική μουσική εξελίσσεται σε ένα είδος περίτεχνο, με έναν ασυμβίβαστο με τον αρχικό του προορισμό. Για παράδειγμα, ο Schumann συνέθεσε ένα requiem για αίθουσα συναυλιών και το “Γερμανικό Ρέκβιεμ” του Brahms παίχτηκε για πρώτη φορά στον καθεδρικό ναό της Βρέμης (1868) χωρίς όμως να εντάσσεται στην ακολουθία.

Μεγαλύτεροι συνθέτες θρησκευτικής μουσικής αυτή την εποχή είναι ο Cherubini (1760-1842), ο Schubert (1797-1828), ο Liszt (1811-1886), ο Bruckner (1824-1896) κ.ά. Ωστόσο, με την εξέλιξη της ορχήστρας κατά τον 19ο αι., το Requiem (Νεκρώσιμη Ακολουθία) ως μορφή σύνθεσης ασκεί ιδιαίτερη έλξη στους συνθέτες. Requiem έγραψαν σχεδόν όλοι οι σημαντικοί συνθέτες του Ρομαντισμού, όπως ο Berlioz (1803-1869), ο Franck (1822-1890), ο Brahms (1833-1897), και ο Fauré (1845-1924) (βλ. εικόνα).

3.4.2 Ορατόριο

Το ορατόριο κατά τον Ρομαντισμό πήρε νέα ώθηση από τους νέους συνθέτες, που έθεσαν ως πρότυπό τους τα ορατόρια του Haydn. Τα θέματα που χρησιμοποιούνταν ήταν θρησκευτικά ή κοσμικά, συνήθως παρμένα από την Βίβλο. Σημαντικοί συνθέτες ορατορίου στη Ρομαντική εποχή ήταν ο Mendelssohn (1809-1847), ο Schumann, ο Liszt, ο Berlioz, ο Gounod (1818-1893), ο Saint-Saëns (1835-1921) κ.ά.